

Portál National Interest poukazuje na podobnost Erdogana a Saddáma Husajna

- CZ24 News | 10. října 2020

Stejně jako Saddám Husajn na počátku 90. let vidí i turecký prezident Recep Tayyip Erdogan ekonomiku své země v krizi a jeho sousedé mají cenné zdroje.

Navíc mezinárodní společenství nespěchá, aby mu kladlo odpor, což Erdogana jen provokuje. Autor článku v časopisu The National Interest tedy naznačuje, že je vysoce pravděpodobné, že se s tím západní země budou muset střetnout přímo.

V posledních měsících Turecko nepronikalo pouze do ekonomické zóny Kypru a vod Řecka, ale také do zvláštní ekonomické zóny Izraele. Jak píše politolog **Michael Rabin** ve svém článku pro National Interest, může se zdát, že diplomatický tlak a vojenská hrozba mohou donutit tureckého prezidenta ustoupit, ale ve skutečnosti se bude dobývat své z ideologických a populistických důvodů.

Autor článku tedy připomíná město Famagusta na severu Kypru, které se po válce v roce 1974 stalo „městem duchů“. Západní země však stále doufaly v řešení situace. Nyní však Turecko dává jasně najevo, že bude rozvíjet podobná města na severním Kypru. Erdogan požaduje revizi hranic Turecka a osídlení takových měst mu v tom pomůže.

Není to však výlučně na Kypru nebo ve východním Středomoří, poznamenává autor článku. Erdogan začal používat síly pod jeho kontrolou ze Sýrie v jiných konfliktech, jako například Írán s Hizballáhem nebo militanty z Afghánistánu a Pákistánu. A to naznačuje, že Turecko hodlá rozšířit prostor pro své zahraniční intervence.

Kromě zintenzivnění vojenské aktivity se Turecko stalo agresivnější vůči svým vlastním disidentům, kteří žijí v jiných zemích. Autor článku připomíná několik případů, kdy turečtí agenti dostali rozkaz odstranit toho či druhého opozičníka.

USA ani Evropa však na tyto akce řádně nereagují, a to Erdogana jen ponouká. Stejně jako Vladimir Putin nebo Si Ťin-pching vidí Západ jako slabý, ale chybí mu síla jeho kolegů.

Autor článku označuje Německo za hlavní problém Evropy a Spojených států, protože právě ono nespěchá s uvalením sankcí na Turecko. Berlín se obává, že by Erdogan mohl uprchlíkům otevřít hranice nebo v Německu vybudovat velkou tureckou diasporu. A ve Spojených státech nechtějí úřady uvalit sankce na jednotlivce, kteří jsou přímo odpovědní za porušování teritoriálních vod, ale snaží se jednat v souladu s Evropskou unií, i když vědí, že Německo sankce zablokuje.

Blízký východ je „sud na prach“, píše autor článku. Války často začínají nejen touhou získat zdroje, ale také nadměrným sebevědomím. A autor srovnává dnešní Turecko s Irákem na počátku 90. let: Erdogan, stejně jako Saddám Husajn, vidí, že se ekonomika jeho země rozpadá a jeho sousedé mají cenné zdroje. Zároveň považuje mezinárodní společenství za „papírové tygry“.

Autor článku v National Interestu shrnuje, že buď se USA a Evropa postaví a vytvoří překážku v cestě Erdoganovým ambicím, dokud sám nezmáčkne spoušť, nebo počkají, až bude situace vyřešena, což přinese mnohem větší škody celému regionu.

Autor: Michael Rubin

Překlad: prvnizpravy.cz

Zdroj: <https://nationalinterest.org/>